

отъ голѣми студове и вѣтрове, и спорядъ дѣто високото равнище на Хисаря не е нийдѣ пресѣчено съ нѣкоя долина, то и не можи да вѣе презъ него никои пронзителенъ вѣтръ, и да бжди въ слѣдствие на това температурата му перемѣнлива, и слѣдователно вредна за здравіето. Въ съображеніе на горѣизложено, много бы было желателно да се засели това толкова хубаво и въ всяко отношеніе толкова сгодно мѣсто, както и дѣйствително въ теченіето на нѣколко стотини години, тая прекрасна мѣстность е была гжесто населена въ времето на Българското царство съ престолнія му градъ Търново. На тая живописна мѣстность сж были построени великолѣпнитѣ и блѣскави палати на много Боляри и други висши чиновници; понеже както и по горѣ спомѣнхми, на Хисаря или въ Търновската крѣпость сж были построени и учредени правителственнитѣ учреждения. Тукъ обаче трѣба да споманемъ, че ніе не можихми никакъ да разбиремъ и да се досѣтимъ: „за кои течливи води на западнитѣ турски фонтани,“ разказва Иричекъ въ своето описаніе на Царевиць (Хисаря), изложено въ подлистника на вѣстникъ „Марица“ (отъ 20 Май брой 460)?; ніе не разбирами сирѣчь за кой Хисаръ разказва той за Българскія ли, или за тѣи називаемія Френкъ-Хисаръ? Е,—това ни много очуди. Ніе по горѣ указахми, че не се намира на Хисаря ни капка вода; а Иричекъ ни разказва, и иска да ни увѣри че на Царевиць (значи Българскія Хисаръ), „около течливитѣ води на западнитѣ турски фонтани, поятъ коніе и овци.“—Какъ се е въвелъ той въ таково едно заблужденіе, не можемъ да проумѣемъ. —Не можихми тоже да издиримъ и да узнаемъ онаж мѣстность на Хисаря, „дѣто е былъ построенъ шестограненія замокъ съ петътѣхъ порти, и който посредствомъ двѣ кули, е съединенъ съ водата.“ Тѣи пише Иричекъ въ своята исторія отъ 1876 година, ржководимъ отъ турскія Географъ Хаджи Калфа, сжщото пиши той и обнародва въ „Марица“ на 20 Май 1883; даже и прибавя отъ себе си: „че се вижда ёще до сушь ясно шестогранъ-тъ на стѣнитѣ му съ петъ порти.“—Като прочетохми